

Ο Γρύπας και ο κλεμμένος Θησαυρός

Μια φορά κι έναν καιρό σε μια χώρα μακρινή ζούσε ένα περίεργο πλάσμα. Τα νύχια του ήταν πολύ δυνατά και κοφτερά. Είχε γαμψό ράμφος σαν του αετού και στο σώμα του είχε φτερά. Το όνομά του ήτανε Γρύπας.

Αυτός ο Γρύπας ήταν πολύ δυνατός και δεν κοιμότανε ποτέ. Για το λόγο αυτό κάποια φυλή που ζούσε στις βόρειες χώρες τον προσέλαβε για να φυλάει τον αμύθητο Θησαυρό της. Από τότε ο Γρύπας έγινε ο ακοίμητος φρουρός αυτού του Θησαυρού που ήταν καλά κρυμμένος μέσα σε μια σπηλιά.

Σε μια άλλη μεριά του κόσμου στην Ελλάδα, έξω από την πόλη της Θήβας ακουγόταν το φριχτό κλάμα της Σφίγγας που θρηνούσε απαρνηγόρητη. Αυτή η Σφίγγα λοιπόν για πολλά χρόνια ζούσε στη Θήβα και είχε βρει ένα ωραίο τρόπο να περνάει τον καιρό της. Έλεγε ένα αίνιγμα στους διαβάτες και τους ταξιδιώτες που μπαινόβγαιναν στην πόλη. Όποιος δεν κατάφερνε να λύσει το γρίφο, η Σφίγγα τον έπνιγε και τον έτρωγε! Έφαγε πολύ κόσμο όλα αυτά τα χρόνια γιατί ο γρίφος της ήτανε δύσκολος και κανείς άνθρωπος δεν μπορούσε να τον λύσει.

Κάποια μέρα όμως η Σφίγγα έμεινε νηστική, γιατί ο Οιδίποδας κατάφερε με τη μια να λύσει το γρίφο. Ο Οιδίποδας τότε έγινε βασιλιάς της Θήβας και η Σφίγγα άρχισε να ψάχνει καινούρια πόλη για να εγκατασταθεί. Ήταν όμως δύσκολο να βρει καινούριο τόπο να ζήσει, γιατί ο Οιδίποδας έστειλε αγγελιοφόρο το φτερωτό άλογο τον Πήγασο σε όλη τη χώρα να πει τη σωστή απάντηση σε όλους. Έτσι η καλή μας η Σφίγγα περιπλανήθηκε αρκετές μέρες σε όλη την Ελλάδα και δεν κατάφερε να βρει κάπου να μείνει. Αποφάσισε τότε να πάει να ζητήσει βοήθεια από την εξαδέλφη της τη Σφίγγα της Αιγύπτου. Μια και δυο λοιπόν, ανοίγει τα φτερά της και φρσσστ πετάει για την Αίγυπτο. Μόλις συναντήθηκε με την ξαδέρφη της της είπε για το πρόβλημα που αντιμετώπιζε. Η

Σφίγγα της Αιγύπτου που ήτανε μεγαλύτερή της και είχε περισσότερη σοφία και πείρα αμέσως βρήκε τη λύση :

- Μη στεναχωριέσαι, υπάρχει λύση για το πρόβλημά σου.
- Τι λύση υπάρχει ; Τόσο καιρό τώρα ψάχνω και δεν βρίσκω κάπου να σταθώ.
- Ναι, γιατί έψαχνες στη Ελλάδα.
- Και πού να ψάξω δηλαδή;
- Να πας στις βόρειες χώρες. Εκεί δεν έφτασε ο Πήγασος.
- Λες ;
- Ναι, πήγαινε και θα με θυμηθείς.

Χαρούμενη λοιπόν η Σφίγγα αφού ευχαρίστησε την ξαδέρφη της, ξεκίνησε για το μακρινό της ταξίδι. Καθώς πετούσε πάνω από διάφορες χώρες, είδε όμορφα και πρωτόγνωρα γι' αυτήν πράγματα. Είδε φυτά που δεν είχε ξαναδεί, λουλούδια με πανέμορφα χρώματα και μεθυστικό άρωμα. Είδε καταρράχτες με πεντακάθαρα νερά, ποτάμια μεγάλα και μικρά. Είδε ανθρώπους να γελάνε, να κλαίνε, να φοβούνται, να γλεντάνε. Όλα αυτά μαλάκωσαν την ψυχή της και την έκαναν πιο γλυκιά σαν αυγουστιάτικο σύκο!

Συνέχισε το ταξίδι της για λίγο ακόμη. Όσο όμως προχωρούσε άρχισε σιγά σιγά να κρυώνει. Τα φτερά της τα ένιωθε παγωμένα και πετούσε τώρα πια με δυσκολία. Τότε κατάλαβε πως έφτασε στις βόρειες χώρες. Αποφάσισε να πετάξει λίγο πιο χαμηλά για να προφυλαχτεί από το πολύ κρύο, αλλά και για να εντοπίσει ένα ωραίο μέρος για να μείνει. Εκεί που πετούσε είδε μια σπηλιά.

Στη σπηλιά αυτή κατοικούσε ο Γρύπας που φυλούσε το Θησαυρό. Η Σφίγγα προσγειώθηκε στη σπηλιά για να ξεκουραστεί. Ο Γρύπας μόλις την είδε της μίλησε άγρια, γιατί σκέφτηκε πως ήρθε για να κλέψει το Θησαυρό, αλλά κοιτώντας την καλύτερα κατάλαβε πως ήταν πολύ κουρασμένη κι εξαντλημένη. Της πρότεινε τότε να μείνει για λίγο στη σπηλιά του και τη φρόντισε όσο καλύτερα μπορούσε. Πέρασαν μέρες, πέρασαν βδομάδες, τα δύο πλάσματα

γνωρίστηκαν καλύτερα και ερωτεύτηκαν. Αποφάσισαν να παντρευτούν.

Ο Δίας, ο αρχηγός των θεών, όταν έμαθε για το γάμο τους χάρηκε πολύ και πρότεινε να παντρευτούν στον Όλυμπο. Την ημέρα του γάμου φύλακας του θησαυρού θα ήταν ο Άρης, ο άγριος θεός του πολέμου.

Κάλεσαν στο γάμο τους όλη την αφρόκρεμα του μυθικού κόσμου και όλα τα πλάσματα εκτός από τη Μέδουσα που ήταν κακιά, προκαλούσε γρουσουζιά, ήταν ύπουλη, πονηρή κι εγωίστρια. Η Μέδουσα, όταν έμαθε ότι δεν ήταν καλεσμένη θύμωσε πολύ. Της κακοφάνηκε. Κατέστρωσε τότε ένα σχέδιο για να καταστρέψει το γάμο και να πάρει εκδίκηση.

Ο γάμος είχε πολύ μεγάλη επιτυχία. Κουμπάρα ήταν η Ήρα. Το τραπέζι ήταν πλούσιο, βασιλικό. Οι θεοί πρόσφεραν στους νεόνυμφους πλούσια δώρα. Στο τραπέζι υπήρχε άφθονο κρασί. Οι Κένταυροι ήπιαν αρκετό. Μέθυσαν και χόρευαν ασταμάτητα.

Ύστερα από λίγο άρχισαν να κάνουν τρέλες. Ο καβγάς δεν άργησε ν' αρχίσει. Ευτυχώς η Θεά Αθηνά γαλήνεψε την καρδιά τους και το γλέντι συνεχίστηκε ομαλά.

Την ίδια ώρα η Μέδουσα έφτασε στη σπηλιά μεταμορφωμένη σε Θεά Αφροδίτη. Πέτρωσε τον Άρη κι έκλεψε όλο το Θησαυρό. Την επόμενη μέρα που μαθεύτηκε το άσχημο νέο ο Γρύπας θύμωσε πολύ μαζί της κι αποφάσισε να ψάξει να τη βρει. Τα άλλα πλάσματα τον ακολούθησαν για να τον βοηθήσουν. Ακόμη κι η Χίμαιρα που δε συμπαθούσε και πολύ το γαμπρό της αποφάσισε να πάρει μέρος στο κυνήγι. Το βράδυ την ώρα που κοιμόταν είδε στο όνειρό της τη Θεά Αθηνά που της φανέρωσε ότι η Μέδουσα κρυβόταν σε μια σκοτεινή σπηλιά στο όρος Παγγαίο. Μάλιστα της εξηγούσε πως για να πιάσουν τη Μέδουσα πρέπει να έχουν όλοι μαζί τους καθρέφτες ώστε να μην τους πετρώσει. Το άλλο πρωί είπε το όνειρό της στους υπόλοιπους και έτσι ξεκίνησαν όλοι μαζί για το Παγγαίο. Φτάνοντας στη σπηλιά οι Κένταυροι έβαλαν φωτιά στην είσοδο και η Μέδουσα βγήκε έξω γιατί δεν μπορούσε να αναπνεύσει από τους καπνούς. Καθώς έβγαινε όμως αντίκρισε τον εαυτό της στους καθρέφτες που κρατούσαν όλα τα πλάσματα και την περίμεναν. Η Μέδουσα τόσο πολύ τρομοκρατήθηκε από την όψη της που έπεσε αμέσως κάτω λιπόθυμη. Έτρεξαν τότε και τη συνέλαβαν.

Στο συμβούλιο που ακολούθησε αποφάσισαν να την αλυσοδέσουν και την υποχρέωσαν να φυλάει το Θησαυρό για 100 χρόνια. Δέκα χρόνια μετά όμως η Μέδουσα ελευθερώθηκε γιατί ζήτησε συγγνώμη από τους Θεούς και τα άλλα πλάσματα μετανιώνοντας αληθινά γι' αυτό που έκανε.

Την ιστορία αυτή διηγούνταν τα άλλα πλάσματα στα παιδιά και στα εγγόνια τους και έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.